

[Krag.]

Den højtærede Minister var jo ogsaa, da Lovforslaget var til Behandling her i det høje Folketing, fuldkommen uvidende om, hvilket Resultat disse Forhandlinger muligvis vilde give, og jeg forstaa af de Udtalelser, som den højtærede Minister her har fremsat, at han er lige saa uvidende i Dag, noget Resultat har disse Forhandlinger endnu ikke ført til. Men saa er det da naturligt nu at spørge: Hvis den Bemyndigelse, som her gives Ministeren, skal gøres effektiv, og hvis Forsikringselskaberne ikke ønsker fuldt ud at gaa ind paa den højtærede Ministers Ønske, hvem skal da betale? Jeg ser ikke, at der kan blive Tale om andre end Statskassen, og derfor maa den høje Rigsdag være paa det rene med, at naar denne Lovgivning er gennemført, naar den højtærede Minister har faaet en saadan Bemyndigelse, bliver der Tale om en Udgift for Statskassen gennem 27 Aar, hvis den højtærede Minister ikke opnaar en Overenskomst med de vedkommende Forsikringselskaber, saaledes at de tager hele Byrden af denne Lovgivning paa sig. Jeg synes, at det var rimeligt, om den højtærede Minister nu, efter at Sagen i et Par Maaneder har ligget i Landstinget, havde ført disse Forhandlinger saa langt frem, at han ved denne Lejlighed kunde have givet Folketinget og Rigsdagen Oplysning om, at denne Bemyndigelse, naar han faar den og fører den ud i Praksis, ikke vil medføre Udgift for Staten.

Jeg er naturligvis fuldkommen paa det rene med, at det er en Bemyndigelse, her er Tale om at give den højtærede Minister, men den højtærede Minister er vel ogsaa vidende om, at naar man faar en saadan Bemyndigelse, maa man gøre sit yderste for overfor det paagældende Forhold at bringe den til Udførelse, saaledes at den Hjælp, man gennem dette Lovforslag tilsigter at yde de nødste, virkelig ogsaa bliver bragt. Jeg tvivler heller ikke om, at det er den højtærede Ministers Hensigt, men det er naturligt, at Rigsdagen før Lovforslagets Gennemførelse bliver paa det rene med, at det kan faa finansielle Virkninger for Staten. Jeg haaber ikke, det skal blive Tilfældet, jeg haaber, at der skal kunne findes en Form for Løsning af Opgaven i Forhandling med Forsikringselskaberne, saaledes at Byrden ikke kommer til at hvile paa Statskassen, men nogen Sikkerhed derfor har man ikke. Det er beklageligt, at den højtærede Minister ikke har tilvejebragt denne Løsning, og derfor forstaa jeg meget vel, at han kan have Lyst til overfor de Bemærkninger, som fra vor Side er frem-

ført, at antyde, at de har Rod i en absolut Modstand mod selve det, der er Lovforslagets Formaal. Det kan man kalde en typisk indenrigsministeriel Antydning, men den bliver ikke derfor til Sandhed.

Indenrigsministeren (Dahlgard): Det glæder mig at høre, at det ærede Medlem ønsker, at de paagældende Forsikringselskaber maa vise den størst mulige Velvillie i Forhandlingerne. Det var ikke helt det, der fremgik af det ærede Medlems Bemærkninger i Januar (*Krag: Jo!*) Saa? Det ærede Medlem udtalte den Gang positivt, at man ikke kan regne med paa et givet Tidspunkt at opnaa Rentefaciliteter fra de paagældende laangivende Institutioner, og at Staten derfor maa være forberedt paa selv at bære Byrden, og jeg maa sige, at naar det ærede Medlem, som sidder i Ledelsen af et af de Selskaber, det her drejer sig om, udtaler sig saadan, opfatter jeg det ikke som en direkte Opfordring til de paagældende Selskaber om at være velvillige under den Forhandling, der skal komme. Jeg takker imidlertid for det ærede Medlems Tilsagn i Dag om hans Bistand. Herefter er jeg overbevist om, at Forsikringselskabet Hafnia i hvert Tilfælde vil være overmaade velvilligt i de kommende Forhandlinger.

Dernæst vil jeg sige, at det ærede Medlems Udtalelse om min Uvidenhed med Hensyn til, hvilke Resultater der kan komme af Forhandlingerne, er noget af det besynderligste, jeg har hørt. Jeg har overfor Folketinget udtalt det positive, at jeg ikke ønskede at føre disse Forhandlinger til Ende, forinden Lovforslaget var vedtaget, saaledes at Rigsdagen igennem Rigsdagens Finansudvalg netop kunde faa Lejlighed til sammen med mig at træffe Beslutning om, hvorvidt det, der kunde opnaas, var af en saadan Karakter, at man burde gennemføre denne Ordning her. I Fortsættelse deraf kan jeg sige, at selvfølgelig kan der ikke blive Tale om Byrder for Statskassen; det er en Bemyndigelse, der er givet til Benyttelse under den Forudsætning, at der opnaas saadanne Lettelser hos de paagældende Forsikringselskaber, at Rigsdagens Finansudvalg i Forbindelse med Regeringen er rede til at gennemføre denne Ordning.

Krag: Den højtærede Indenrigsminister sagde nu, at der ikke kan blive Tale om nogen Byrde for Statskassen som Følge af denne Lovgivning. Maa jeg spørge den højtærede Indenrigsminister,